

Publicerad 2008-05-22 00:59 av isidore

Älskar dig N

Om vi någonsin bara kunde få ha våra sinnen lite mer mittemot varandra, som membran i ett kraftfält, jag vet att de finns. Vi är våra egna, men någon gång, om vi stöter emot, då blir våra egenheter ihop, och vi vet inget om gränser då. Vi tror oss veta varför men tystnar när vi talar för att glömma och segla bort, bort från en kollektiv definition som är trasig. Dina läppar mot mina säger till mig; du måste fortsätta tro, åtminstone en aning, den kortvariga lyckan är värd att dö för, om nu ingenting egentligen existerar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren isidore med Poeter.se id #20612 innehar upphovsrätten